

Лихо від

ТЮТЮНУ.

Виходить Іван Іванович Нюхин, чоловік
своєї жінки, що веде музичну школу
та дівочий пансіон.

(Сцена представляє провінційальний клуб).

НЮХИН (з довгими баками, без вусів, у старім по-
дертім убраню, велично входить, кланяється та порається
коло желетки*). Шановні добродійки і як то кажуть,
шановні добродії (росчісує бакн). Жінці моїй сказано,
щоби я прочитав тут на добродійну ціль якусь популярну
лекцію — мені однаковісьню. Я, звичайно, не профе-
сор і нема в мене ніяких наукових заслуг, але тимчасом,
я от вже трицять років, без перестанку, навіть можна ска-
зати, не шануючи свого здоров'я і таке инше, працюю ко-
ло питань самого наукового характеру, міркую собі і на-
віть пишу иншим разом, щоб ви думали, наукові статі,
тоб то, не те щоб дуже наукові, а так собі, вибачте на сім
слові, неначеб то наукові. Між иншим, сими днями я на-
писаь довжезну статю під заголовком: "Про шкоду від
деяких комашок". Дочкам моїм дуже сподобалось, осо-
бливо про блошиці а я сам перечитав тай подер. Отжеж
однаково, пиши що хочеш, а без перського порошку ні-
чого не вдієш. У нас от навіть у фортепані є блошиці...
За тему моєї сьогоднішньої лекції я взяв, не вам кажучи,
шкоду, яку робить людськості курене тютюну. Я сам
курю, але жінка моя звеліла викладати сьогодні про шко-

*) Желетка — камізелька.